

Αθήνα, 22.01.2008

ΑΠ: Γ/ΕΞ/387

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΑΡΧΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ
ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ**

Ταχ. Δ/ση: ΚΗΦΙΣΙΑΣ 1-3

115 23 ΑΘΗΝΑ

ΤΗΛ.: 210-6475601

FAX: 210-6475628

Α Π Ο Φ Α Σ Η ΑΡ. 2/2008

Η Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, συνήλθε, μετά από πρόσκληση του Προέδρου της, σε τακτική συνεδρίαση την 22^η/02/2007, ημέρα Πέμπτη και ώρα 10.00, προκειμένου να εξετάσει την υπόθεση, που αναφέρεται στο ιστορικό της παρούσας. Παρέστησαν οι Δ. Γουργουράκης, Πρόεδρος, Φ. Δωρής, Α. Παπανεοφύτου και Σ. Σαρηβαλάσης, τακτικά μέλη της Αρχής. Επίσης, παρέστη το αναπληρωματικό μέλος της Αρχής Γ. Πάντζιου σε αντικατάσταση του τακτικού μέλους Α. Πομπόρτση, ο οποίος, αν και εκλήθη νομίμως εγγράφως, δεν παρέστη λόγω κωλύματος. Επίσης, παρέστη το αναπληρωματικό μέλος της Αρχής Χ. Πολίτης, σε αντικατάσταση του τακτικού μέλους Ν. Φραγκάκη, ο οποίος δεν παρέστη στη συζήτηση της κρινόμενης υπόθεσης, λόγω κωλύματος. Στη συνεδρίαση δεν παρέστησαν ο Λ. Κοτσαλής, τακτικό μέλος της Αρχής, καθώς και ο αναπληρωτής αυτού Ι. Γιαννίδης, οι οποίοι, αν και κλήθηκαν νομίμως εγγράφως, δεν παρέστησαν λόγω κωλύματος. Στη συνεδρίαση παρέστη, επίσης, με εντολή του Προέδρου, χωρίς δικαίωμα ψήφου, ο Δημήτριος Ζωγραφόπουλος, νομικός ελεγκτής, ως εισηγητής. Τέλος, παρέστη με εντολή του Προέδρου, και η Γεωργία Παλαιολόγου, υπάλληλος του Διοικητικού – Οικονομικού Τμήματος της Αρχής, ως γραμματέας.

Η Αρχή έλαβε υπόψη τα παρακάτω.

Υποβλήθηκε στην Αρχή (με αρ. πρωτ. 4865, από 18/07/2006) προσφυγή – καταγγελία του Υ, υπαλλήλου της Εμπορικής Τράπεζας, σύμφωνα με την οποία η αρμόδια διεύθυνση της Εμπορικής Τράπεζας παρέλειψε να ικανοποιήσει το δικαίωμα πρόσβασής του σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, που αφορούν τον ίδιο. Ειδικότερα, ο προσφεύγων αναφέρει στην ως άνω προσφυγή του ότι «στις 13.03.2002 [τοποθετήθηκε] στη θέση ... από την Διοίκηση της [Εμπορικής Τράπεζας] δυνάμει της εγκυκλίου Διοίκησης», αλλά ότι «από της τοποθετήσεώς [του] στην άνω θέση, δεν [του] έχει δοθεί αντικείμενο εργασίας (μέχρι και σήμερα)». Κατόπιν τούτων, ζητά από την Αρχή όπως υποχρεώσει την Εμπορική Τράπεζα να του χορηγήσει «αντίγραφο των αποφάσεων (ή της αποφάσεως) του Διοικητικού Συμβουλίου της Τράπεζας (ή του Προέδρου, αν αυτός είναι ο εκδότης) που συστήνουν τον θεσμό...., καθορίζουν την αποστολή τους και την εν γένει υπηρεσιακή τους κατάσταση, τις αρμοδιότητες τους και τον τρόπο απόδοσης αυτών των αρμοδιοτήτων».

Κατόπιν τούτων, η Αρχή κάλεσε (με το με αρ. πρωτ. 4865, από 04/12/2006 έγγραφό της) την Εμπορική Τράπεζα όπως: 1) ικανοποιήσει αμέσως το δικαίωμα πρόσβασης του Υ (δια της χορηγήσεως των αιτουμένων αντιγράφων) στα έγγραφα, που τηρούνται είτε στον προσωπικό του φάκελο είτε σε άλλο αρχείο της τράπεζας, 2) καταστήσει γνωστούς στην Αρχή, εντός προθεσμίας δεκαπέντε (15) ημερών από τη λήψη του ως άνω εγγράφου, τους λόγους για τους οποίους η Εμπορική Τράπεζα αρνήθηκε να ικανοποιήσει το δικαίωμα πρόσβασης του προσφεύγοντος στα εν λόγω έγγραφα και να υποβάλει ταυτόχρονα στην Αρχή αντίγραφα: α) των ζητηθέντων από τον προσφεύγοντα ως άνω εγγράφων, β) του Εσωτερικού Κανονισμού λειτουργίας της, και γ) της προαναφερόμενης εγκυκλίου, δυνάμει της οποίας τοποθετήθηκε ο προσφεύγων στη θέση από τη Διοίκηση της Εμπορικής Τράπεζας.

Ωστόσο, έκτοτε, η Εμπορική Τράπεζα ούτε προέβη στην ικανοποίηση του δικαιώματος πρόσβασης του Υ, κατά τα ανωτέρω (γεγονός, που ο ήδη προσφεύγων κατήγγειλε στην Αρχή με το με αρ. πρωτ. 139, από 10/01/2007 έγγραφό του), ούτε υπέβαλε στην Αρχή είτε τις ως άνω ζητηθείσες διευκρινήσεις είτε τα προαναφερόμενα έγγραφα.

Με βάση τα προαναφερόμενα, με το με αρ. πρωτ. 845, από 05/02/2007, έγγραφο της Αρχής, εκλήθη η Εμπορική Τράπεζα, ως υπεύθυνος επεξεργασίας, σε ακρόαση, κατά τη συζήτηση της ως άνω προσφυγής – καταγγελίας στο Συμβούλιο της Αρχής, στη συνεδρίαση της 15^{ης}/02/2007. Στη συνεδρίαση αυτή προσήλθε ο Αλέξανδρος Κλεισιούνης, πληρεξούσιος δικηγόρος της Εμπορικής Τράπεζας, ο

οποίος και ανέπτυξε τους ισχυρισμούς της εν λόγω εταιρείας και απάντησε σε σχετικές ερωτήσεις, που του τέθηκαν. Ο πληρεξούσιος δικηγόρος της Εμπορικής Τράπεζας έλαβε προθεσμία να υποβάλει στην Αρχή, αφενός, το Εισηγητικό Σημείωμα ...(της) της αρμόδιας Διεύθυνσης Ανθρώπινου Δυναμικού της Εμπορικής Τράπεζας για την *Ανάθεση καθηκόντων και αρμοδιοτήτων σε συνδυασμό με τη σύσταση προσωποπαγών θέσεων ευθύνης* και, αφετέρου, τα αναφερθέντα κατά την ως άνω συζήτηση δελτία αξιολόγησης του προσφεύγοντος. Τα έγγραφα αυτά πράγματι υποβλήθηκαν στην Αρχή (αντίστοιχα, με αρ. πρωτ. 1226, από 15/02/2007, και 1334, από 22/02/2007).

Μετά από εξέταση των προαναφερόμενων στοιχείων, αφού αναγνώστηκαν τα πρακτικά της συνεδρίασης της 15^{ης}/02/2007, άκουσε την πρόταση του εισηγητή και κατόπιν διεξοδικής συζήτησης,

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

1. Η Αρχή, λαμβάνοντας υπόψη ιδίως: 1) τις διατάξεις της Οδηγίας 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24^{ης} Οκτωβρίου 1995, *για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών*, τις οποίες ενσωμάτωσε στην ελληνική έννομη τάξη ο Ν. 2472/1997 για την *Προστασία του ατόμου από την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα*, καθώς και τις διατάξεις του νόμου αυτού, 2) την Οδηγία της Αρχής 115/2001 (της 20^{ης}/09/2001) για την *Επεξεργασία δεδομένων των εργαζομένων*, 3) τη Σύσταση 8/2001 (της 13^{ης}/09/2001) της ομάδας εργασίας του άρ. 29 της Οδηγίας 95/46/ΕΚ, για την *Επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στο εργασιακό πλαίσιο*, η οποία επιμένει ιδιαιτέρως, αφενός, στο ότι κατά την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, που αφορούν τους εργαζομένους, οι εργοδότες θα πρέπει πάντα να έχουν κατά νου τις θεμελιώδεις αρχές προστασίας των δεδομένων, και, ιδίως, εκείνης του *Σκοπού επεξεργασίας*, που υπαγορεύει ότι τα δεδομένα πρέπει να συλλέγονται για καθορισμένους, σαφείς και νόμιμους σκοπούς και η μεταγενέστερη επεξεργασία τους πρέπει να συμβιβάζεται με τους σκοπούς αυτούς. Και αφετέρου, στην αλληλεπίδραση μεταξύ του εργατικού δικαίου και του δικαίου περί προστασίας δεδομένων, με την έννοια ότι *«το δίκαιο περί προστασίας δεδομένων δεν λειτουργεί απομονωμένα από το εργατικό δίκαιο και την εργατική πρακτική, τα οποία, με τη σειρά τους, δεν λειτουργούν*

απομονωμένα από το δίκαιο περί προστασίας δεδομένων. Η αλληλεπίδραση αυτή είναι αναγκαία και πολύτιμη και πρέπει να συμβάλει στην ανάπτυξη λύσεων οι οποίες θα εξασφαλίζουν την κατάλληλη προστασία των συμφερόντων των εργαζομένων», 4) τη Σύσταση 1/2001 (της 22^{ης}/03/2001) της ομάδας εργασίας του άρ. 29 της Οδηγίας 95/46/ΕΚ, σχετικά με τα δεδομένα αξιολόγησης εργαζομένων και 5) τις διατάξεις της Οδηγίας 91/533/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14^{ης} Οκτωβρίου 1991, σχετικά με την υποχρέωση του εργοδότη να ενημερώνει τον εργαζόμενο για τους όρους που διέπουν τη σύμβαση ή τη σχέση εργασίας, τις οποίες ενσωμάτωσε στην ελληνική έννομη τάξη το ΠΔ 156/1994 για την Υποχρέωση του εργοδότη να ενημερώνει τον εργαζόμενο για τους όρους που διέπουν τη σύμβαση ή τη σχέση εργασίας, καθώς και τις διατάξεις του διατάγματος αυτού.

2. Επειδή, η διάταξη του άρ. 4 παρ. 1 του Ν. 2472/1997, ερμηνευόμενη υπό το φως, ιδίως, των διατάξεων των άρ. 9Α και 28 του Συν/τος, 8, 1, 20-23 και 31 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και 6 της Οδηγίας 95/46/ΕΕ, ρητά ορίζει ότι: «Τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα για να τύχουν νόμιμης επεξεργασίας πρέπει: α) Να συλλέγονται κατά τρόπο θεμιτό και νόμιμο για καθορισμένους, σαφείς και νόμιμους σκοπούς και να υφίστανται θεμιτή και νόμιμη επεξεργασία ενόψει των σκοπών αυτών. β) Να είναι συναφή, πρόσφορα, και όχι περισσότερα από όσα κάθε φορά απαιτείται εν όψει των σκοπών της επεξεργασίας. γ) Να είναι ακριβή και, εφόσον χρειάζεται, να υποβάλλονται σε ενημέρωση. (...)». Καθιερώνονται, λοιπόν, ως θεμελιώδεις προϋποθέσεις για τη νόμιμη λειτουργία κάθε αρχείου οι αρχές του σκοπού της επεξεργασίας, της αναλογικότητας και της ακρίβειας των δεδομένων σε σχέση πάντα με το σκοπό επεξεργασίας. Συνεπώς, κάθε επεξεργασία προσωπικών δεδομένων, που γίνεται πέραν του επιδιωκόμενου σκοπού ή η οποία δεν είναι πρόσφορη και αναγκαία για την επίτευξή του, δεν είναι νόμιμη. Επίσης, θεσπίζεται υποχρέωση του υπεύθυνου επεξεργασίας να προβαίνει στην απαιτούμενη ενημέρωση των τηρουμένων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, σύμφωνα με τις νομικές διατάξεις, που διέπουν τη λειτουργία του συγκεκριμένου αρχείου.

3. Επειδή, το άρ. 12 του Ν. 2472/1997 ορίζει για το δικαίωμα πρόσβασης του υποκειμένου, ιδίως τα εξής: «1. Καθένας έχει δικαίωμα να γνωρίζει εάν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που τον αφορούν αποτελούν ή αποτέλεσαν αντικείμενο επεξεργασίας. Προς τούτο, ο υπεύθυνος επεξεργασίας, έχει υποχρέωση να του απαντήσει εγγράφως. 2. Το υποκείμενο των δεδομένων έχει δικαίωμα να ζητεί και να

λαμβάνει από τον υπεύθυνο επεξεργασίας, χωρίς καθυστέρηση και κατά τρόπο εύληπτο και σαφή, τις ακόλουθες πληροφορίες: α) Όλα τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν, καθώς και την προέλευσή τους. β) Τους σκοπούς της επεξεργασίας, τους αποδέκτες ή τις κατηγορίες αποδεκτών. γ) Την εξέλιξη της επεξεργασίας για το χρονικό διάστημα από την προηγούμενη ενημέρωση ή πληροφόρησή του. δ) Τη λογική της αυτοματοποιημένης επεξεργασίας. ε) κατά περίπτωση, τη διόρθωση, τη διαγραφή ή τη δέσμευση (κλείδωμα) των δεδομένων των οποίων η επεξεργασία δεν είναι σύμφωνη προς τις διατάξεις του παρόντος νόμου, ιδίως λόγω του ελλιπούς ή ανακριβούς χαρακτήρα των δεδομένων, και στ) την κοινοποίηση σε τρίτους, στους οποίους έχουν ανακοινωθεί τα δεδομένα, κάθε διόρθωσης, διαγραφής ή δέσμευσης (κλειδώματος) που διενεργείται σύμφωνα με την περίπτωση ε', εφόσον τούτο δεν είναι αδύνατον ή δεν προϋποθέτει δυσανάλογες προσπάθειες. Το δικαίωμα πρόσβασης μπορεί να ασκείται από το υποκείμενο των δεδομένων και με τη συνδρομή ειδικού. (...) 4. Εάν ο υπεύθυνος επεξεργασίας δεν απαντήσει εντός δεκαπέντε (15) ημερών ή εάν η απάντησή του δεν είναι ικανοποιητική, το υποκείμενο των δεδομένων έχει δικαίωμα να προσφύγει στην Αρχή. Στην περίπτωση κατά την οποία ο υπεύθυνος επεξεργασίας αρνηθεί να ικανοποιήσει το αίτημα του ενδιαφερόμενου, κοινοποιεί την απάντησή του στην Αρχή και ενημερώνει τον ενδιαφερόμενο ότι μπορεί να προσφύγει σε αυτήν. (...)».

4. Επειδή, η προαναφερόμενη Σύσταση 1/2001 της Ομάδας εργασίας του άρ. 29 της Οδηγίας 95/46/EK ορίζει ιδίως ότι «με βάση τον ορισμό που περιλαμβάνεται στο άρθρο 2(α) της οδηγίας 95/46/EK, ως δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, θεωρούνται όλες οι πληροφορίες που αναφέρονται σε φυσικό πρόσωπο του οποίου η ταυτότητα είναι γνωστή ή μπορεί να εξακριβωθεί, όπως είναι για παράδειγμα τα δεδομένα που χαρακτηρίζουν την υπόστασή του από φυσική, βιολογική, ψυχολογική, οικονομική, πολιτιστική ή κοινωνική άποψη. Από τον ορισμό αυτό προκύπτει ότι στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα δεν περιλαμβάνονται μόνο δεδομένα από τα μητρώα πληθυσμού ή πληροφορίες οι οποίες προκύπτουν από αντικειμενικούς παράγοντες και οι οποίες μπορούν να επαληθευτούν ή να διορθωθούν, αλλά επίσης και κάθε άλλο στοιχείο, πληροφορία ή λεπτομέρεια που έχει τέτοιο πληροφοριακό περιεχόμενο ώστε να αυξάνονται οι γνώσεις όσον αφορά ένα φυσικό πρόσωπο του οποίου η ταυτότητα είναι γνωστή ή μπορεί να εξακριβωθεί».

5. Επειδή, ακολούθως, σύμφωνα με το άρ. 1 του προαναφερόμενου ΠΔ 156/1994, «1. Σκοπός του διατάγματος αυτού είναι η εναρμόνιση της ελληνικής εργατικής νομοθεσίας προς τους ορισμούς της οδηγίας 91/533/E.O.K. του Συμβουλίου

των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 14ης Οκτωβρίου 1991 "σχετικά με την υποχρέωση του εργοδότη να ενημερώνει τον εργαζόμενο για τους όρους που διέπουν τη σύμβαση ή τη σχέση εργασίας" (...) 2. Οι διατάξεις του παρόντος Π. Δ/τος εφαρμόζονται σε κάθε εργαζόμενο που συνδέεται με τον εργοδότη του με σύμβαση ή σχέση εξαρτημένης εργασίας. (...)». Οι δε διατάξεις του άρ. 2 του ως άνω ΠΔ θεσπίζουν σε βάρος του εργοδότη υποχρέωση ενημέρωσης εργαζομένου για όρους σύμβασης εργασίας, ορίζοντας ιδίως τα ακόλουθα: «1. Ο Εργοδότης υποχρεούται να γνωστοποιεί στον εργαζόμενο τους ουσιώδεις όρους της σύμβασης ή σχέσης εργασίας. 2. Η πληροφόρηση σύμφωνα με την παρ. 1 περιλαμβάνει τουλάχιστον τα ακόλουθα: α) Τα στοιχεία ταυτότητας των συμβαλλομένων. β) Τον τόπο παροχής της εργασίας, την έδρα της επιχείρησης ή τη διεύθυνση κατοικίας του εργοδότη. γ) Τη θέση ή την ειδικότητα του εργαζόμενου, το βαθμό του, την κατηγορία της απασχόλησής του καθώς και το αντικείμενο της εργασίας του. δ) Την ημερομηνία έναρξης της σύμβασης ή της σχέσης εργασίας και τη διάρκεια αυτής, αν καταρτίζεται για ορισμένο χρόνο. (...) ζ) Τις πάσης φύσεως αποδοχές που δικαιούται ο εργαζόμενος και την περιοδικότητα καταβολής τους. η) Τη διάρκεια της κανονικής ημερήσιας και εβδομαδιαίας απασχόλησης του εργαζόμενου. θ) Αναφορά της συλλογικής ρύθμισης που έχει εφαρμογή και καθορίζει τους ελάχιστους όρους αμοιβής και εργασίας του εργαζόμενου. 3. Η πληροφόρηση για τα στοιχεία των περιπτώσεων ε, στ, ζ και η της παραγράφου 2 μπορεί να γίνεται και με παραπομπή στις ισχύουσες διατάξεις της Εργατικής Νομοθεσίας». Ενώ, το άρ. 3 παρ. 1 του ίδιου ΠΔ ορίζει επιπλέον ότι «η ενημέρωση για τους όρους του άρθρου 2 παρ. 2 γίνεται με παράδοση στον εργαζόμενο, δύο μήνες το αργότερο από την έναρξη της εργασίας του και για τους ήδη απασχολούμενους δύο μήνες από την έναρξη ισχύος του παρόντος διατάγματος, γραπτής σύμβασης εργασίας ή άλλου εγγράφου, υπό τον όρο ότι αυτό θα περιλαμβάνει όλα τα αναφερόμενα στο άρθρο αυτό στοιχεία».

6. Επειδή, στην κρινόμενη υπόθεση, από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτουν ιδίως τα ακόλουθα. Καταρχάς, ήδη κατά το παρελθόν (κατά τα έτη 2001 – 2002), ο προσφεύγων Υ είχε και πάλι προσφύγει στην Αρχή (με τη με αρ. πρωτ. 629, από 13/03/2001, προσφυγή του), προκειμένου να καταγγείλει συνεχείς παραλείψεις της Εμπορικής Τράπεζας, ως υπευθύνου επεξεργασίας – εργοδότη να του ικανοποιήσει το δικαίωμα πρόσβασής του σε προσωπικά του δεδομένα, σχετικά ιδίως με την αξιολόγησή του και την εξέλιξή του ως εργαζομένου. Η Αρχή, με την Απόφασή της 65/2002, έκρινε ότι το περιεχόμενο του ατομικού φακέλου του Υ, το οποίο τηρείται στη Διεύθυνση Ανθρώπινου Δυναμικού της Εμπορικής Τράπεζας, περιέχει

προσωπικά δεδομένα του, κατά την έννοια του άρ. 2 περ. (α΄) του Ν. 2472/1997 και ότι η υποβολή της από 06/02/2001 αίτησης του προσφεύγοντος προς τη Διεύθυνση Ανθρώπινου Δυναμικού της Εμπορικής Τράπεζας, με την οποία ζήτησε να πληροφορηθεί το περιεχόμενο του υπηρεσιακού του φακέλου αποτελεί άσκηση του κατά το άρ. 12 του Ν. 2472/1997 δικαιώματος πρόσβασής του σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, που τον αφορούν ως εργαζόμενο. Συνεπώς η Εμπορική Τράπεζα οφείλει να ικανοποιήσει πάραυτα το δικαίωμα πρόσβασής του και να του χορηγήσει αντίγραφα του πλήρους ατομικού του φακέλου. Για τους λόγους αυτούς, η Αρχή διέταξε την Εμπορική Τράπεζα να ικανοποιήσει πάραυτα το δικαίωμα πρόσβασης του Υ, να του χορηγήσει αντίγραφα του πλήρους ατομικού του φακέλου και να ενημερώσει την Αρχή για τις ενέργειες της.

7. Επειδή, ακολούθως, η Αρχή, με το προαναφερόμενο με αρ. πρωτ. 4865, από 04/12/2006, έγγραφό της, κάλεσε την Εμπορική Τράπεζα ιδίως όπως ικανοποιήσει αμέσως το δικαίωμα πρόσβασης του Υ (δια της χορηγήσεως των αιτουμένων αντιγράφων) στα ως άνω ζητηθέντα από τον ίδιο έγγραφα, που τηρούνται είτε στον προσωπικό του φάκελο είτε σε άλλα αρχεία της τράπεζας. Και τούτο, διότι η Αρχή έκρινε ότι από το συνδυασμό των προαναφερόμενων νομικών διατάξεων της Σύστασης 1/2001 της Ομάδας εργασίας του άρ. 29 της Οδηγίας 95/46/EΚ και του ΠΔ 156/1994 προκύπτει ότι τα ως άνω ζητηθέντα από τον προσφεύγοντα στοιχεία αποτελούν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, που αφορούν προσωπικά τον ίδιο ως εργαζόμενο, καθόσον παρέχουν πληροφορίες ιδίως για τη θέση ή την ειδικότητά του, το βαθμό του, την κατηγορία της απασχόλησής του καθώς και το αντικείμενο της εργασίας του, τις πάσης φύσεως αποδοχές, που δικαιούται, και την περιοδικότητα καταβολής τους, καθώς και τη διάρκεια της κανονικής ημερήσιας και εβδομαδιαίας απασχόλησής του. Συνεπώς, η Εμπορική Τράπεζα, ως εργοδότης, οφείλει, σύμφωνα με τις διατάξεις αυτές, να ικανοποιήσει το δικαίωμα πρόσβασης του εργαζομένου στα ως άνω στοιχεία, με την παράδοση αντιγράφων των προαναφερομένων σχετικών εγγράφων. Εξάλλου, η Αρχή έκρινε ότι, με βάση και τις προαναφερόμενες νομικές διατάξεις, αφενός, το υποκείμενο των δεδομένων ουδόλως οφείλει να επικαλεστεί και να αποδείξει τη συνδρομή εννόμου συμφέροντος, προκειμένου να έχει πρόσβαση σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, που αφορούν το ίδιο και τηρούνται σε αρχεία συγκεκριμένου υπεύθυνου επεξεργασίας. Για την ικανοποίηση του δικαιώματος πρόσβασης του υποκειμένου σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, που το αφορούν, αρκεί, καταρχήν, η επίκληση του γεγονότος ότι πρόκειται για το υποκείμενο των

δεδομένων αυτών. Όπως έχει ήδη κρίνει η Αρχή (Βλ. σχετικά ιδίως τις αποφάσεις 61/2005 και 40/2006 της Αρχής), το δικαίωμα πρόσβασης, που παρέχει ο νόμος στο υποκείμενο των δεδομένων, έχει θεσπιστεί προκειμένου να ελέγχει το υποκείμενο αν έχουν τηρηθεί από τον υπεύθυνο επεξεργασίας οι διαδικασίες θεμιτής επεξεργασίας για τα δεδομένα, που το αφορούν, δηλαδή αν αυτά είναι ακριβή, πρόσφορα, ενημερωμένα κλπ. Σε καμία, δε, περίπτωση το δικαίωμα πρόσβασης του υποκειμένου δεν είναι δυνατό να νοηθεί ως ένα απλό αίτημα προς επίδειξη. Αφετέρου, καθόσον τα ως άνω ζητηθέντα αντίγραφα εγγράφων περιέχουν στοιχεία, που προβλέπονται από τις διατάξεις του ΠΔ 156/1994, θεσπίζεται ρητή υποχρέωση του εργοδότη για τη χορήγηση των στοιχείων αυτών. Τέλος, βασικός σκοπός της προαναφερόμενης Σύστασης της Ομάδας εργασίας του άρ. 29 της Οδηγίας 95/46/EK είναι η αποφυγή του κινδύνου ότι η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα των εργαζομένων, στο πλαίσιο της αξιολόγησής τους, καταλήγει σε αθέμιτες σε βάρος τους διακρίσεις κατά την απασχόληση. Όπως δε έχει ήδη κρίνει η Αρχή – ιδίως με τις αποφάσεις της 33/2006 και 49/2006 – η προστασία των εργαζομένων, με βάση τις διατάξεις του Ν. 2472/1997, αποσκοπεί και στο ότι η επεξεργασία των δεδομένων τους προσωπικού χαρακτήρα δεν επιτρέπεται να έχει ως σκοπό ή να επιφέρει ως αποτέλεσμα την εισαγωγή αθέμιτων διακρίσεων κατά την απασχόληση.

8. Επειδή, περαιτέρω, κατά τη συζήτηση της παρούσας υπόθεσης στο Συμβούλιο της Αρχής, ο πληρεξούσιος δικηγόρος της Εμπορικής Τράπεζας ισχυρίστηκε ιδίως ότι ο προσφεύγων έχει μία μακρά αντιδικία με την Τράπεζα, ότι η Τράπεζα έχει ήδη συμμορφωθεί με δικαστικές αποφάσεις, που τη διέταξαν να του χορηγήσει διάφορα ζητηθέντα από τον ίδιο έγγραφα, ότι ο προσφεύγων κατέχει μία προσωποπαγή θέση και δεν υπάρχουν στα αρχεία της Τράπεζας γραπτές οδηγίες ή άλλα έγγραφα, που να εξειδικεύουν τις αρμοδιότητές του ή τα καθήκοντα, που δύνανται να του ανατεθούν, ή για το κατά πόσο και τί είδους ακριβώς καθήκοντα έχουν ήδη ασκηθεί από τον προσφεύγοντα. Εν ολίγοις, δεν τηρείται στα αρχεία της Τράπεζας κανένα έγγραφο, που να καθορίζει με σαφήνεια την αποστολή των και την εν γένει υπηρεσιακή τους κατάσταση, τις αρμοδιότητές τους και τον τρόπο απόδοσης αυτών των αρμοδιοτήτων.

9. Επειδή, από τα στοιχεία, που υποβλήθηκαν στην Αρχή, σαφώς προκύπτει ότι η Εμπορική Τράπεζα, ως υπεύθυνος επεξεργασίας, έχει, εξαιτίας ενεργειών και παραλείψεων των οργάνων της, παραλείπει να ικανοποιήσει πλήρως το δικαίωμα πρόσβασης, που άσκησε ο προσφεύγων. Έχει, συνεπώς, παραβιάσει τις επιταγές του

άρ. 12 του Ν. 2472/1997 (Βλ. σχετικά ιδίως τις Αποφάσεις 61/2005 και 1/2008 της Αρχής). Εξάλλου, προκύπτει ότι η Εμπορική Τράπεζα έχει τοποθετήσει τον προσφεύγοντα σε μία προσωποπαγή θέση, παραλείποντας να του εξειδικεύσει επακριβώς τα καθήκοντα και τις αρμοδιότητες, που αντιστοιχούν στη συγκεκριμένη θέση εργασίας. Ωστόσο, με την παράλειψή της αυτή, η Εμπορική Τράπεζα έχει ιδίως παραβιάσει τις προαναφερόμενες διατάξεις του ΠΔ 156/1994, που θεσπίζουν σε βάρος του εργοδότη υποχρέωση ενημέρωσης των εργαζομένων του, στη βάση σύμβασης εξαρτημένης εργασίας, για τους όρους της σύμβασης εργασίας τους και έχει, συνεπώς, παραβιάσει και τις προαναφερόμενες διατάξεις του άρ. 4 παρ. 1 του Ν. 2472/1997, που θεσπίζουν, αφενός, υποχρέωση του εργοδότη – υπεύθυνου επεξεργασίας να προβαίνει στην απαιτούμενη ενημέρωση των τηρουμένων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, σύμφωνα με τις νομικές διατάξεις, που διέπουν τη λειτουργία του συγκεκριμένου αρχείου και, αφετέρου, να προβαίνει σε επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα των εργαζομένων του για καθορισμένους, σαφείς και, προπάντων, νόμιμους σκοπούς. Και τούτο, διότι προκύπτει, επίσης, ότι η παράλειψη αυτή της Εμπορικής Τράπεζας καταλήγει στο ότι ο προσφεύγων αμείβεται, χωρίς να του ανατίθενται ουσιαστικά καθήκοντα και παραμένει, επομένως, χωρίς ουσιαστική απασχόληση, η οποία να αντιστοιχεί στα ουσιαστικά προσόντα του και στο βαθμό, τον οποίο τυπικά κατέχει. Ωστόσο, το γεγονός αυτό συνιστά – σύμφωνα με τα διεθνώς κρατούντα στο πεδίο εφαρμογής του εργατικού δικαίου – ιδιαίτερη προσβολή της προσωπικότητας και της αξιοπρέπειας του προσφεύγοντος ως εργαζομένου, η οποία και αποτελεί μορφή ηθικής παρενόχλησής του (*mobbing / harcèlement moral*) (Βλ. σχετικά ιδίως το *Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με την παρενόχληση στους χώρους εργασίας*, της 20^{ης}/09/2001, Α5-0283/2001).

10. Επειδή, με βάση τα προαναφερόμενα, η ως άνω διαπιστωθείσα παράλειψη πλήρους ικανοποίησης του δικαιώματος πρόσβασης του προσφεύγοντος, κατά παράβαση των επιταγών των άρ. 12 και 4 παρ. 1 του Ν. 2472/1997 δικαιολογούν την επιβολή στην Εμπορική Τράπεζα, ως υπεύθυνο επεξεργασίας, προστίμου, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρ. 21 του νόμου αυτού. Για την επιβολή της παραπάνω διοικητικής κύρωσης συνεκτιμώνται, ιδίως, η σοβαρότητα των παραβάσεων, που διαπιστώθηκαν, η οικονομική κατάσταση της εν λόγω εταιρείας, ως υπευθύνου επεξεργασίας, ο βαθμός υπαιτιότητάς της, η διαφαινόμενη έως τώρα πρακτική της εν

λόγω εταιρείας και η προσβολή της προσωπικότητας, που υφίσταται ο προσφεύγων. Δικαιολογείται, συνεπώς, η επιβολή προστίμου τριάντα χιλιάδων (30.000) Ευρώ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Η Αρχή,

Επιβάλλει στην Εμπορική Τράπεζα, ως υπεύθυνο επεξεργασίας, πρόστιμο τριάντα χιλιάδων (30.000) Ευρώ για τις ως άνω διαπιστωθείσες παραβιάσεις των διατάξεων των άρ. 12 και 4 παρ. 1 του Ν. 2472/1997, σχετικά με την παράλειψη πλήρους ικανοποίησης του δικαιώματος πρόσβασης του προσφεύγοντος Υ στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, που τον αφορούν ως εργαζόμενο.

Ο Πρόεδρος

Η Γραμματέας

Δημήτριος Γουργουράκης

Γεωργία Παλαιολόγου